

เอกสารและการวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

มีหนังสือหลายเล่มกล่าวถึงการรวบรวมคำโดยอาศัยหลักของความถี่และรวบรวมกันหลายภาษา เช่นภาษาอังกฤษ เยอรมัน ฝรั่งเศส สเปน สำหรับภาษาอังกฤษนั้นมีผู้รวบรวมไว้มาก เช่น

ชาร์ลส์ เอช แฮนส์ชิน¹ (Charles H. Handschin) ได้เขียนไว้ในหนังสือ Modern Language Teaching ว่า บัญชีความถี่ของคำที่ทำกันในระยะแรกนั้น เขาทำไว้สำหรับใช้ในการท่องจำโดยตรง ครูมักจะกำหนดให้นักเรียนท่องศัพท์ละเท่า่นั้นเท่านี้คำ โดยที่คำเหล่านี้ยังไม่เคยปรากฏในหนังสืออ่านมาก่อน บัญชีความถี่ของคำจะแบ่งออกเป็นสองตอน ตอนแรกเรียงลำดับคำตามความถี่สูงสุดไปหาคำที่มีความถี่ต่ำสุด ตอนที่สองเรียงคำตามลำดับตัวอักษร นักเรียนจะต้องเรียนคำที่มีความถี่สูงสุดก่อน แล้วครูก็นำคำเหล่านั้นมาทบทวนนักเรียนอีกหลาย ๆ ครั้ง ถ้าเป็นภาษาต่างประเทศครูอาจทบทวนโดยการพูดคำนั้น ๆ แล้วให้นักเรียนเขียนคำภาษาอังกฤษที่มีความหมายตรงกันลงไปอย่างไรก็ตาม การเลือกศัพท์ให้นักเรียนเรียนนั้นยังขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายด้วย ศัพท์ที่เลือกไว้สำหรับให้นักเรียนพูด อ่าน และเขียนจะไม่เหมือนกัน

ในหนังสือเล่มเดียวกันนี้ แฮนส์ชิน ได้กล่าวถึงบุคคลหลายคนซึ่งได้ศึกษาเรื่องศัพท์โดยหาความถี่ของคำ และรวบรวมเอาไว้เขียนเป็นหนังสือบัญชีความถี่ของคำ เช่น

เอฟ คัมบลิว แคดิง (F.W. Kaeding) เป็นบุคคลแรกที่หาความถี่ของคำในภาษาเยอรมัน และรวบรวมเอาไว้โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ในปี 1888 เขียนไว้ในหนังสือชื่อ Häufigkeits Wörterbuch der deutschen Sprache

¹Charles H. Handschin, op. cit., pp. 172-178.

อี แอล ธอร์นไดค์ (E.L. Thorndike) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องคำศัพท์และเขียนหนังสือชื่อ Teacher's Word-Book of ten thousand most frequently used English words ในปี 1921 ขยายเพิ่มเป็น 20,000 คำ ในปี 1931 และขยายเพิ่มเป็น 30,000 คำ ในปี 1944

คัมบลิว เวคพูล (W. Wadeputh) ได้ศึกษาเรื่องคำศัพท์ และเขียนเรื่อง "A Standardized Vocabulary for Elementary German" โดยนับความถี่ของคำศัพท์จากหนังสือไวยากรณ์เยอรมัน 23 เล่ม ได้คำ 2,300 คำ และพบว่ามีเพียง 227 คำ เท่านั้นที่เป็นคำที่ซ้ำมากที่สุด คำเหล่านี้เป็นคำศัพท์ระดับประถมศึกษา ต่อมาได้ปรับปรุงขยายออกไปเป็น 750 คำ ซึ่งเป็นที่ยอมรับของทางราชการจนถึงกับกำหนดให้ใช้เป็นคำศัพท์พื้นฐานสำหรับผู้ที่จะเรียนภาษาเยอรมันในสองปีแรก

เอลซี แจมสัน (Elsie Jamieson) ได้ศึกษาเรื่องเดียวกันนี้ในภาษาสเปน ด้วยการนับความถี่ของคำจากหนังสือไวยากรณ์สเปน ซึ่งเป็นที่นิยมกันมากในสมัยนั้น ได้คำศัพท์ทั้งหมด 4,488 คำ เป็นคำที่มีความถี่ในการใช้สูง 249 คำ ต่อมาได้ปรับปรุงและขยายเพิ่มเป็นศัพท์พื้นฐาน 1,093 คำ

วี เอ ซี เฮนมอน (V.A.C. Henmon) เป็นคนแรกที่หาความถี่ของคำในภาษาฝรั่งเศสโดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ และเขียนหนังสือชื่อ A French Word Book, Based on Running Count of 400,000 Words โดยเลือกนับคำจากตำราเรียนของนักเรียนฝรั่งเศสสมัยใหม่ หนังสือวารสาร จดหมาย โทรเลข นวนิยายที่นิยมอ่านกันแพร่หลาย เรื่องทางการเมือง การทหาร บทประพันธ์ เรื่องในหนังสือพิมพ์ และเรื่องทางปรัชญา ได้คำ 400,000 คำ แลวนำมาทำเป็นพจนานุกรมมีคำศัพท์พื้นฐาน 9,187 คำ หนังสือเล่มนี้ถือเป็นตัวอย่างในการรวบรวมคำโดยอาศัยความถี่ในสมัยต่อมา

ธอร์นไดค์ และ ลอร์จ² (Thorndike and Lorge) ได้ช่วยกันรวบรวมคำศัพท์

²Edward L. Thorndike and Irving Lorge, op. cit.

ไว้ในหนังสือชื่อ The Teacher's Word Book of 30,000 Words มีรายการ
คำศัพท์หลายประเภท เช่น

1. T counts หมายถึง Thorndike general count of 1931
ซึ่งเน้นถึงความถี่ของคำที่ใช้ในหนังสือตำราเรียน คัมภีร์ทางศาสนา และภาษาอังกฤษ
ชั้นสูง
2. L counts หมายถึง The Lorge magazine count ซึ่งเป็นการ
นับความถี่ของคำที่ใช้ในหนังสือ วารสารใหม่ ๆ ที่นิยมอ่านกันมาก
3. J counts หมายถึง Thorndike count ซึ่งนับจากหนังสืออ่าน
สำหรับเด็ก
4. S counts หมายถึง The Lorge-Thorndike Semantic count
ซึ่งนับจากหนังสืออ่านของเด็กและผู้ใหญ่ปนกันทั้งเก่าและใหม่ ไม่นับหนังสืออ่านในโรงเรียน
และตำราเรียน

005770

ไมเคิล เวสต์³ (Michael West) ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษหลายท่าน
ช่วยกันรวบรวมคำศัพท์ไว้ในหนังสือชื่อ A General Service List of English Words
หนังสือนี้เป็นหนังสือที่รวมเอาคำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้สูงสุด 2,000 คำแรก อันเป็นศัพท์
พื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ และจำเป็นจะต้องใช้ในการติดต่อสนทนากับเจ้าของภาษา
คำเหล่านี้มีมาจากหนังสือประเภทต่าง ๆ หลายประเภท เช่น สารานุกรม วารสาร
ตำราเรียน นวนิยาย เรื่องความ ชีวประวัติของบุคคลสำคัญ หนังสือทางคาน -
วิทยาศาสตร์ คำประพันธ์ประเภทร้อยกรอง ฯลฯ เป็นคำทั้งสิ้น 5,000,000 คำ
เขียนเรียงไว้ตามลำดับตัวอักษร และบอกความถี่ต่อหาดานคำของศัพท์แต่ละคำไว้ให้ และ
บอกความหมายทุกความหมายให้ นอกจากนั้นยังบอกให้ทราบว่าคำใดใช้ในความหมาย
อย่างไร เป็นที่เปอร์เซ็นต์ของคำนั้น

³Michael West, op. cit.

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์ในเมืองไทย ปรากฏว่ายังไม่เคยมีผู้ใดทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องความถี่ของการใช้ศัพท์ในหนังสืออ่านภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเลย ส่วนในต่างประเทศนั้น มีผู้ทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกเกี่ยวกับความถี่ในการใช้ศัพท์บางพอสมควร ซึ่งเกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้คือ

ปี 1961 แมรี ทอม บราวน์⁴ (Mary Tom Brown) แห่งมหาวิทยาลัยอลาบามา ได้ทำการวิจัยเรื่อง "A Study of the Vocabulary Load of Geography of Many Lands" ผู้วิจัยต้องการวิเคราะห์ดูว่า หนังสือ Geography of Many Lands ซึ่งเป็นหนังสือที่รัฐอลาบามาใช้เป็นตำราภูมิศาสตร์ของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นั้น มีคำศัพท์มากเกินไปสำหรับเด็กชั้นนี้หรือไม่ ผลการวิจัยปรากฏว่าหนังสือเล่มนี้มีคำศัพท์มากเกินไปสำหรับเด็กชั้นนี้ คือมีคำศัพท์มากถึง 3,026 คำ

ปี 1962 โจเซฟ ฟรานซิส โอมารา⁵ (Joseph Francis O'Mara) แห่งมหาวิทยาลัยคอนเนคติกัต ได้ทำการวิจัยเรื่อง "A Comparison of the Vocabulary of Eight Series of First Grade Readers." วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความยากง่ายของศัพท์ในหนังสืออ่านเบื้องต้น 8 ชุด ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้คำศัพท์ที่มีความถี่สูง ถือเป็น Core Vocabulary ของหนังสืออ่านเบื้องต้นทั้ง 8 ชุด ดังนี้คือ

⁴Mary Tom Brown, "A Study of the Vocabulary Load of Geography of Many Lands," Dissertation Abstracts International, 22 (November, 1961), p. 1517.

⁵Joseph Francis O'Mara, "A Comparison of the Vocabulary of Eight Series of First Grade Readers," Dissertation Abstracts International, 23 (November, 1962), p. 1687.

1. ระดับก่อนอนุบาล หรืออนุบาลปีที่ 1	ไคศัพท์	17 คำ
2. ระดับก่อนเข้าชั้นประถม หรืออนุบาลปีที่ 2	ไคศัพท์	52 คำ
3. ระดับชั้นประถมปีที่ 1	ไคศัพท์	117 คำ

ในปีเดียวกันนี้ ไพรมิทีวา พี. เปเรซ⁶ (Primitiva P. Perez) แห่งมหาวิทยาลัยเคนตักกี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Minimum Vocabulary Lists in the Philippine National Language For Use in Teaching Spelling in the Elementary Schools" วัตถุประสงค์เพื่อหาจำนวนคำศัพท์ของภาษาตากาลอก ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติของฟิลิปปินส์ สำหรับครูในโรงเรียนประถมจะได้ใช้ในการสอนสะกดคำ วิธีการทำโดยการหาความถี่ของคำที่ใช้จากหนังสืออ่านในระดับประถม 5 เล่ม และจากเรียงความของเด็กระดับนี้ 100 เรื่อง ผลออกมาดังนี้คือ

ระดับประถมตอนต้น	ไคศัพท์ทั้งหมดรวมทั้งคำซ้ำด้วย	22,762 คำ
	ศัพท์ที่ไม่ซ้ำกัน	1,597 คำ
ระดับประถมตอนปลาย	ไคศัพท์ทั้งหมดรวมทั้งคำซ้ำด้วย	13,163 คำ
	ศัพท์ที่ไม่ซ้ำกัน	3,422 คำ

แล้วนำมาเลือกเอาเฉพาะคำที่มีความถี่สูงสุด และจำเป็นในการสะกดคำ ระดับประถมตอนต้นได้ 300 คำ ประถมตอนปลายได้ 197 คำ

⁶Primitiva P. Perez, "Minimum Vocabulary Lists in the Philippine National Language For Use in Teaching Spelling in the Elementary Schools," Dissertation Abstracts International, 30 (December, 1969), p. 2404-A.

ปี 1969 แฮนนา เอลิซาเบธ ชโรเกอร์⁷ (Hanna Elizabeth Schroeder) แห่งมหาวิทยาลัยโคโลราโด ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Vocabulary Building in German by Derivation" วัตถุประสงค์เพื่อเสนอคำศัพท์สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยในเยอรมัน โดยนับจากคำศัพท์ท้ายเดิม (glossaries) ของหนังสืออ่านที่เป็นเรื่องสั้นของเยอรมันที่ตีพิมพ์หลัง ค.ศ. 1945 ได้คำทั้งหมด 15,467 คำ ไม่นับคำซ้ำ ได้คำที่มีความถี่สูงทั้งหมด 2,320 คำ แล้วนำมาเลือกเอาเฉพาะคำกริยา เพราะคำที่นำมาโคสวนใหญ่เป็นคำกริยา และคำกริยาในภาษาเยอรมันมีการใช้อุปสรรค (prefix) สูงมาก ผลที่ได้คือกริยา 877 คำ เป็นคำอุปสรรคเสีย 500 คำ เป็นคำธรรมดา (Simple words) 377 คำ คำ 377 คำนี้เมื่อนำไปรวม (combine) กับคำอุปสรรค 322 คำ ทำให้มีจำนวนคำเพิ่มขึ้นเป็น 3,833 คำ หรือ 1,076 เปอร์เซ็นต์ จากการวิจัยนั้นให้เห็นว่านักเรียนสามารถเพิ่มพูนศัพท์ได้ด้วยการเรียนหลักการเปลี่ยนแปลงรูปคำ

ในปีเดียวกันนี้ จอร์จ ดิมิตรี เซลิม⁸ (George Dimitri Selim) แห่งมหาวิทยาลัยจอร์จทาวน์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "The Poetic Vocabulary of Iliya Abu Madi : A Computational Linguistic Study of 47,766 Content Words" ผู้วิจัยต้องการศึกษาคำศัพท์ที่ใช้ในบทประพันธ์ ด้วยการศึกษาจากหนังสือคำประพันธ์ของนักประพันธ์ชาวอาหรับ-อเมริกัน ได้ผลออกมาดังนี้คือ

⁷Hanna Elizabeth Schroeder, "Vocabulary Building in German by Derivation," Dissertation Abstracts International, 30 (December, 1969), p. 2516-A.

⁸George Dimitri Selim, "The Poetic Vocabulary of Iliya Abu Madi : A Computational Linguistic Study of 47,766 Content Words," Dissertation Abstracts International, 31 (September, 1970), p. 1253-A.

1. Abu Madi มีศัพท์ 9,402 คำ นับจากคำทั้งหมด 47,766 คำ
 2. จำนวนคำที่มีความถี่คำมีเป็นจำนวนมากกว่าคำที่มีความถี่สูง แสดงให้เห็นว่าภาษานี้มีศัพท์ไวยากรณ์มาก
 3. ศัพท์ที่เป็นพื้นฐาน (Basic Vocabulary) มี 6.73 % ของศัพท์ทั้งหมด
 4. ศัพท์ที่ใช้ในการประพันธ์มี 3 แบบ คือ
 - ก. คำที่ใช้สัมผัสกับคำอื่น (Rhyme word or words with form-value) มี 16.22 %
 - ข. คำที่เป็นเนื้อความ (Non-rhyme words or words with content-value) มี 54.72 %
 - ค. คำที่ใช้สัมผัสกับคำอื่นและมีเนื้อความในตัวเอง (Rhyme and non-rhyme words or words with form-and-content-value) มี 29.67 %
- จากตัวเลขอันนี้แสดงให้เห็นว่า คำประพันธ์ของภาษา Abu Madi มีคำที่เป็นเนื้อความมากกว่าสัมผัส

ปี 1970 ลินดา เทเลอร์ ฟิตซ์⁹ (Linda Taylor Fitz) แห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ลอสแอนเจลิส ได้ทำการวิจัยเรื่อง "The Vocabulary of The Tempest" โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาคำศัพท์ที่เชกสเปียร์เลือกใช้ในหนังสือ The Tempest โดยดูการใช้คำอุปมาอุปมัย คำที่ซ้ำ ๆ กัน และคำที่มีรากอันเดียวกัน เช่น admire-admiration, amaze-amazement และได้แยกศึกษาเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 "The Quality of the Climate" เป็นการศึกษาคำศัพท์ที่พูดถึงสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ ดินฟ้าอากาศของเกาะ

ตอนที่ 2 "Loveliness and Antiloveliness" เป็นการศึกษาคำศัพท์ที่ไพเราะสะดุดใจ และศัพท์ที่ไม่ไพเราะ

⁹Linda Taylor Fitz, "The Vocabulary of the Tempest,"

ตอนที่ 3 "The Mood of the Tempest" เป็นการศึกษาคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอารมณ์ต่าง ๆ เช่น ความทุกข์ทรมาน ความสิ้นหวัง ความสมหวัง ความแจ่มใสเบิกบาน ความประหลาดใจ

ในปีเดียวกันนี้ เฮอร์ล ดี ซัลลิแวน¹⁰ (Gerald D. Sullivan) แห่งมหาวิทยาลัยมอนทานา สเตท ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Development of A Vocabulary-Building in Junior High School Workbook-Textbook" ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะเพิ่มพูนคำศัพท์จากหนังสือแบบฝึกหัดและหนังสือตำราเรียนในโรงเรียนมัธยม (Junior High School) โดยยึดเอาหลักการเปลี่ยนแปลงรูปคำและโครงสร้างของคำเป็นหลัก เพราะเขาเห็นว่าการสอนอ่านในโรงเรียนมัธยมนั้นนักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับรากศัพท์ที่ใช้อยู่ทั่ว ๆ ไปน้อยมาก จึงหาวิธีการเพิ่มศัพท์ใหม่โดยอาศัยรากศัพท์เดิม และหาวิภคิปัจจัยที่ใช้น้อยมากเพื่อนำมาประกอบเป็นคำ

ปี 1971 เดวิด คริสโตเฟอร์ มอนต์โกเมอรี¹¹ (David Christopher Montgomery) แห่งมหาวิทยาลัยอินเดียนา ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Some Characteristics of A Basic Vocabulary for Soviet Uzbek Literary Language" ผู้วิจัยมีความต้องการจะหาคำศัพท์พื้นฐานของภาษา Uzbek เนื่องจากภาษานี้เป็นภาษา

¹⁰Gerald D. Sullivan, "The Development of A Vocabulary - Building in Junior High School Workbook-Textbook," Dissertation Abstracts International, 31 (June, 1971), p. 6480-A.

¹¹David Christopher Montgomery, "Some Characteristics of A Basic Vocabulary For Soviet Uzbek Literary Language," Dissertation Abstracts International, 32 (April, 1972), p. 5746-A.

ที่มีคำศัพท์มากมาย แต่มีศัพท์จำพวกหนึ่งที่มีความถี่ในการใช้สูงมาก ดังนั้นการศึกษานี้จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้ศัพท์พื้นฐานเสียก่อน เขาจึงได้วิเคราะห์คำศัพท์จากหนังสือตำราเรียนปัจจุบันของ Uzbek จำนวน 53 เล่ม ซึ่งเขียนโดยผู้เขียน 17 คน การนับคำนั้นสำหรับคำกริยา นับในรูปคำกริยาที่ยังไม่ได้ผัน (infinitive) คำนามนับในรูปเอกพจน์ ผลจากการวิจัยได้ศัพท์ทั้งหมด 5,266 คำ แล้วคัดเลือกศัพท์ที่มีความถี่สูงเอามาแยกเป็นศัพท์ 3 ชนิด คือ

1. Core Vocabulary คือคำที่มีความถี่สูงสุด มี 117 คำ คิดเป็น 2.22 % ของคำศัพท์ทั้งหมด
2. Basic Vocabulary คือคำที่มีความถี่สูง มี 354 คำ คิดเป็น 6.72 % ของคำศัพท์ทั้งหมด
3. Main Vocabulary คือคำที่มีความถี่ค่อนข้างสูง มี 625 คำ คิดเป็น 11.86 % ของคำศัพท์ทั้งหมด และนำ basic vocabulary 354 คำนี้ เสนอเป็น 3 รายการ คือ
 - 3.1 เรียงคำตามลำดับความถี่ (A descending rank-order list)
 - 3.2 เรียงคำตามหน้าที่ของคำและความหมาย (A part-of-speech and semantic list)
 - 3.3 เรียงตามลำดับตัวอักษร (An alphabetic list)

ปี พ.ศ. 2514 มลดี สัตบุตร์¹² ได้ทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทที่ชื่อเรื่อง "การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษชุด English for Thai Students ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักภาษาศาสตร์ และหลักจิตวิทยาการเรียนรู้" ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษาความเหมาะสมในการสอนเสียง และศัพท์ของแบบเรียนชุด English for Thai Students โดยอาศัยหลักภาษาศาสตร์และจิตวิทยาการเรียนรู้ ควบคู่กัน

¹² มลดี สัตบุตร์, เรื่องเดิม.

แบบสอบถามไปให้ครู 136 คน ในโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลางระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 26 โรงเรียนที่ใช่แบบเรียนชุดนี้เป็นผู้ตอบ แล้วผู้วิจัยก็หาความถี่ของศัพท์ที่ใช้ในหนังสือทั้ง
 3 เล่ม และนำไปเปรียบเทียบกับหนังสือ A General Service List of English
 Words ผลปรากฏว่า

1. คำศัพท์ในแบบเรียนชุดนี้มี 2,477 คำ เป็นคำที่เหมาะสมและเป็น
 ประโยชน์ในการสื่อความหมาย จำนวน 1,684 คำ หรือร้อยละ 67.89
2. คำศัพท์ที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน และไม่ได้อยู่ในจำนวนศัพท์ใหม่
 มี 300 คำ
3. คำศัพท์ที่ปรากฏก่อนมีการสอนศัพท์นั้นมี 58 คำ
4. จำนวนศัพท์ใหม่ในแต่ละบทไม่สอดคล้องกับความเจริญของเด็ก
5. คำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกันหรือตรงกันข้ามมักจะสอนแยกจากกัน

